

Christian Heering 1843-1905 og Emilie Catrine Hansen 1852-1922

Hvorfra stammer Blækhuset?

Da min Moder var cirka 18 Aar i 1871 fik hun plads som Husholdnings Elev i Gillebro Mølle paa Fyn. Møllen og gaardens Ejer hed ... Heering og han havde to Døtre og 3-4 Sønner som alle dengang var hjemme. Sønnen Carl Heering maa have næret Interesse for den unge Husholdningselev, men bar det hos sig selv. Da han en Dag var i Odense tog han Mod til sig og købte dette Blækhus, som han i al Hemmelighed anbragte paa Bordet i den lille Frk Hansens Værelse uden at tale til nogen om det. Medens Carl Heering søgte at tilkendegive sine Følelser for Frk Hansen ved Hjælp af det smukke Blækhus, blev min Fader klar over at det mystiske Blækhus maatte stamme fra Carl Heering som lige havde været i Odense, og min Fader tog saa straks en rask Beslutning og friede til den attraaede lille Husholdningselev inden han rejste til Hamburg, hvor hans Skib laa i Havn.

Harald W. Heering

Mads Hansen og Ane Kirstine Hansen øverst.

Chr. F.W. Heering og Emilie, Victor Hansen samt Alvelda (f.Hansen) og ? Poulsen i midten.

Elisabeth og Marius Hansen nederst.

Marius Hansen 1917 og hans villa "Bakkehus" i Århus

Familiebilleder

Ca. 1902.

Bagest fra venstre: Marius Hansen, Baldur Heering, Rømer (gæst), Elisabeth Hansen, Ella Davidsen (husbestyrerinde for fra Skovbo)

Mellemste række: Schulta (ung pige i huset), Rigmor Selmer, Fru Skovbo (gæst) og Anna Mogensen

Forrest: Emilie Heering, Ane Kirstine Hansen, Elna Heering og Edith Hansen (kusine) g. Jal

Bagest: Harald Heering, Anna Mogensen, Einar Heering, Ingeborg Heering og Baldur Heering
Forrest: Rigmor Selmer, Inge Mogensen, Emilie Heering m. Kaj Mogensen, Elna Heering

Barnedåb ??
Bedstemors, Ane Kirstine Hansens 90 års fødselsdag 1918
Personerne bestemt 13-3-1972 af Helge Heering

Bageste række: Harald Heering, Ove Poulsen, Nielsen (svigersøn til Victor), Ellen Nielsen (datter af Victor), Hans Hjorth, Otto og Axel Hansen (sønner af Victor), Jennys mand?, Baldur Heering og Malermester Andersen.
 Midterste række: Elna Heering, frk Bardrum, Alma Heering, Thora Poulsen, fru Andersen, Esther Poulsen, Herdis Hjorth?, Harriet Poulsen, Ingeborg Heering, Ingeborg (Turup), Victor Hansen (bror til farmor), Robert Poulsen, Einar Heering, Marius Hansen og svigerdatter til Victor.
 Forreste række: ?, fru Larsen (bedstemors værtinde), Fanny Rasmussen (kusine til farmor), Alvilda (søster til farmor), bedstemor (Ane Kirstine Hansen), farmor (Emilie), fru Bardram (datter af Thitgen – kusine til bedstemor), Anna Poulsen (Roberts kone) og Jenny (kusine til Elna)

Næste billede er taget: Litra 21, Rode 16 Nr. 8-9, Vestre Kulegaard, København

Emilie

- .4.2 Helge Thomas Heering, fuldmægtig, f.26/4 1919 i København, d. 21/7 2000, g.17/12 1949 m Bodil Smith-Petersen, f.27/12 1928 i München, d.16/8 1997 i København
- .4.2.1 Anette Louise Heering, f.12/11 1952 i København, g.24/1 1981 m Henning Bruun
 - .4.2.1.1 Lasse Heering Bruun, f.14/7 1981
 - .4.2.1.2 Anders Heering Bruun, f.
 - .4.2.2 Lone Vibeke Heering, f.1/8 1956 i København, g.2/5 1981 m Lars Holt, f.23/2 1949
 - .4.2.2.1 Ditte Heering Holt, f.7/9 1982 i Næstved
 - .4.2.2.2 Jeppe Heering Holt, f.9/10 1985 i Næstved
- .5 Rigmor Cathrine Heering, f.26/9 1882 på Bovbjerg Fyr, g.8/5 1909 m Hans Peter Selmer, skræddermester i Thisted, f.15/10 1880 smst
 - .5.1 Erik Theodor Selmer, 1915-1991, Isenkræmmer i Thisted, gift med Hanne Andersen
 - .5.1.1 Vibeke Selmer, 1942, gift 1983 med Kaj Ole Münster Pedersen
 - .5.1.2 Margit Selmer, 1948, gift 1974 med Tom Elleholm Larsen
 - .5.1.2.1 Maiken Selmer Larsen, 1975
 - .5.2 Knud Regnar Selmer, 1919- , lærer i Esbjerg, gift 1947 med Gerda Roberts Sørensen
 - .5.2.1 Lone Roberts Selmer, 1947, gift 1968 med Keld Friberg
 - .5.2.1.1 Line Selmer Friberg, 1972-, samlever Thomas Hansen
 - .5.2.1.1.1 Liva Selmer Hansen, 2002
 - .5.2.2 Ole Selmer, 1951, gift 1.g. 1975 med Ulla Møller Jensen, skilt 1990
 - .5.2.2.1 Rikke Selmer, 1975- , kok
 - .5.2.2.2 Kristian Selmer, 1982- ,
 - .5.2.2.3 Ulrik Selmer, 1985- , gift 2. gang 1994 med Dorthe Winther Hansen (barn med Finn Dam Jensen: Nanna Winther Selmer 1986-)
 - .5.2.2.4 Liv Selmer, 1994- ,
 - .5.2.3 Bodil Roberts Selmer, gift 1984 med Mogens Eskesen
 - .5.2.3.1 Nina Vibeke Selmer Eskesen, 1994-
 - .5.2.4 Dorit Roberts Selmer, 1959-, Samlever Otto Simonsen
 - .5.2.4.1 Vibe Selmer Simonsen, 1987-1987
 - .5.2.4.2 Mikkel Selmer Simonsen, 1988-
 - .5.2.4.3 Magnus Selmer Simonsen, 1995-
- .6 Baldur Viggo Heering, Fyrassistent, f.10/3 1884 på Hanstholm Fyr, d.17/11 1930 i Assens, g.29/7 1914 m Ingeborg Jensine Leonora Marie Andersen, f.12/8 1893 i Udby v.Randers, d.12/1 1974 i Turup på Fyn
- .7 Anna Kirstine Heering, f.12/2 1887 på Hanstholm Fyr, d.31/8 1943 i København, g.29/4 1911 m Carl Åge Mogensen, overgraver, f.7/6 1884 i København, d.19/9 1951 smst
 - .7.1 Karen Mogensen, g. m Mogens Fredberg
 - .7.1.1 Flemming
 - .7.1.2 Anne Grete
 - .7.2 Inge Mogensen, g. m Erik Otze
 - .7.2.1 Birgit (Bitten)
 - .7.3 Grete Mogensen, g. m Svensson - skilt
 - .7.3.1 Ole
 - .7.4 Kaj Mogensen, g. m Lizzie
 - .7.4.1 Carsten
 - .7.5 Jørgen, g. m Inger (5 børn, heraf Arne og Bente)
- .8 Agnes Octavia Heering, f.12/2 1887 på Hanstholm Fyr, d.5/3 1888 smst
- .9 Elna Louise Heering, overassistent, f.17/9 1889 på Hanstholm Fyr, d.4/6 1974 i Hjallelse på Fyn, ugift
- .10 Knud Valdemar Heering, f.4/10 1892 på Hanstholm Fyr, d.25/2 1902 smst

Brev fra Christian Heering

Aarhus 14 Juli 1903

Min kjære Datter Rigmor!

Det er mig en stor Glæde at underholde mig lidt i Dig og vil i den Anledning skrive et Par Ord. Alt er ved det Gamle og Roen kan ikke være bedre. Vi staar op Kl 6, drikker The og gaar derefter i Bad

som jeg ved kun er sundt. Kl 9 spises Frokost. Vi faar ikke Kaffe men derimod ½ Fl Øl. Kl 1 spises Middag og Kl 2 Drikkes Kaffe. Resten af dagen gaar med at spadserer i Haven, som er ganske kjøn. Kl 7 drikkes The og spises til Aften, og Kl 8 gaas til seng. Paa det Værelse, hvor jeg sover bor der lutter rolige Folk, saa Forholdene ere saa gode som man kan tænke sig. Forsaaavdt det er sindsyge Patienter saa maa man vide, at de ere her i Kur, ellers kunde man ikke formode noget derom. Vi have nogle Skuffer hvori der godt kan anbringes nogle Makreller, saafremt Du ville sende mig nogle, hvad jeg vilde sætte megen Pris paa, dem Du havde med herved vare godt behandlede og foruden Varen glædede det mig at Du havde behandlet dem. Nogle Cigarer af Baldurs Fabrikat vilde jeg ogsaa sætte stor Pris paa de falde jo ikke saa dyre ud i Forhold til Godheden, din Moder kan jo give ham Penge til at købe Raatobak for. Naar Marius kommer tilbage venter jeg ham ud for at besøge mig det vilde glæde mig meget om du fulgte med jeg tænker Du forstaar hvor højt jeg sætter dig som en dygtig Pige der ikke er forkælet, en Pige som jeg venter mig stor Glæde af. Hils Anna rigtig mange Gange, hun er en god Pige og glæder det mig meget at høre at Indremissionen ikke har faaet Tag i hende, hvad jeg en Tid frygtede vilde ske. Religion er en attraaværdig Ting men Exentricitet som med Jensigne og Pastor Johansen er forkasteligt. Nu venter jeg et rigtig langt Brev fra dig. Du kan lade din Moder gennemlæse det for at Du ikke kommer til at skrive andet end der kan bestaa for Lægerne, som har at gennemlæse før jeg faar det leveret. Det er alle flinke Læger der er da ogsaa en Kvindelig Læge: Frk Knudsen fra Svendborg. Vejret er godt, var Du her kunde det rigtig mere mig at spadserer rundt i Haven med dig. Naar Du kommer her igjen maa Du ikke tage for knap Tid det er en herlig Tid at kunne tale med mine Kære. Det morer mig ogsaa at skrive men der maa holdes lidt Maade med for Lægerne er det et Arbejde at skulle gaa alle de Breve igennem og jeg vil ikke trætte dem. Hyldgaard der beboer Vorninggaard er her paa Asylet men er meget sløv, han er paa Sygeafdelingen, hvor han kommer bliver han staaende. Der er forfærdeligt at iagttage den unge Mand, igen Energi eller impulsiv Handling. Du maa ikke tale om hvad jeg har meddelt dig principmæssig ønsker Anstalten ikke at der tales om hvad der erfares herinde. Farvel kjære Rigmor og hils hjemme jeg har det godt.

Din hengivne Fader
Chr. Heering

Udpluk fra Familiebogen

Skrevet af Peter Nikolai Heering (fætter til Christian Heering), 19de Februar 1912

Side 209-212

Den 13. November 1881 læste jeg i Dagsnummeret af "National-Tidende" følgende Artikel, under Overskriften "Kæk Handling":

Da jeg paa Reisen fra Nordfrankrig, bestemt til Aarhus, omtrent midt i Oktober d.A. kom ud for Vestkysten af Jylland, mellem Hanstholm og Bovbjerg, var mit Skib "Mathilde", som jeg den Gang førte, paa Grund af de overhaands svære Storme, der havde medført at alt Ovenstaaende var slaaet bort, Støtterne knækkede i Skandækket, dette skørnet og Skibet meget læk, i en saadan Tilstand, at jeg i Samraad med Besætningen besluttede at seile Skibet i Land, for om muligt derved at rede vort Liv. Ud paa aftenen mellem 7-8, den 15. Oktober, under en svær Storm af Nord, kom Skibet paa Grund og blev staaende indenfor Revlerne. Kort efter væltede Skibet udefter, og vi reddede os foreløbig op i Rigningen. Der blev fra Land afskudt en Raket; men Linen kunde paa Grund af

Mørket ikke findes, og da som Følge af Forholdene ingen Baad kunde komme ud til os, og da vi ikke i den voldsomme Storm og med Søen stadig skyllende over os, kunde holde os længere i Rigningen, kastede jeg og tre Mand os i Søen, for at forsøge paa at svømme i Land. Dette lykkedes os ogsaa, takket være Kystbeboerne, der dannede en Kæde af Mennesker, som greb os og trak os ind paa Stranden.

To af mine Folk blev imidlertid om Bord i Rigningen, da de ikke dristede sig til at kaste sig i den oprørte Brænding. De vilde derfor meget snart være blevet skyllede bort, hvis Fyrmester Heering fra Bovbjerg Fyr ikke havde kastet sig i Brændingen, hvor han af en tilbagevigende Bølge blev ført over mod Vraget, saa at det lykkedes ham at faa fat i den ene Mand og bringe ham i Land. Straks derefter kastede han sig atter i Søen, og kom snart efter i Land med den anden, en fransk Dreng, og denne dobbelte Redning skete sandelig i sidste Øjeblik, thi begge Folkene vare, da de kom i Land, næsten bevidstløse af Udmattelse og vilde ikke kunde have holdt sig længere ved Skibet. Det var en dristig og modig Handling, og idet jeg herved paa egne og Mandskabets, specielt de to reddede Folks Vegne bringe Herr Fyrmester Heering vor bedste og inderligste Tak herfor, mener jeg ogsaa, at vi skylde ikke alene ham, men ogsaa Offentligheden at gøre denne Handling bekendt. Herr Heering satte gjentagne Gange sit eget Liv i Fare ved i den mørke Nat og i den forfærdelige Brænding at svømme ud til Vraget for at redde de to Menneskeliv, der uden ham øiensynlig havde været fortabte.

Kjøbenhavn d. 11. November 1881.

Ærbødigst

R.A.Jepsen,

Forhen Fører af Skonnerten "Mathilde" af Holbæk.

Den forhenværende Skibsfører, daværende Fyrmester Christian Frederik Wineken Heering's kække Handling findes ikke med et Ord omtalt i den officielle "Beretning om Redningsvæsnets Virksomhed i Aaret fra den 1. April 1881 til den 31. Marts 1882", der mange Aar senere tilfældig kom i min Besiddelse og i hvilken der om Skonnerten "Mathildes" Stranding skrives saaledes:

Skonnert "Mathilde" strandet den 15de Oktober Kl. 7 Eftermiddag 3/4 Mil fra Station Ferring. N.V. Storm med høj Sø. Paa Grund af en nødvendig Omvej naaedes Strandingsstedet først Kl. 7½. Skibet laa langs med Land, heldende betydeligt ud over mod Havet, hvorfor Besætningen var søgt op i Rigningen. Forbindelsen blev tilvejebragt med en Raket, der førte Linen foran Stormasten, men samtidig kæntrede Skibet fuldstændig over, saaledes at Kjølen var synlig fra Stranden. Efterat en Mand af besætningen var kommen iland, stivedes Raketlinen, der var bleven uklar paa Vraget, og støttede af denne Line dannede de Tilstedeværende en "Kjæde" ud til Vraget, fra hvilken Besætningen, En efter En, firede sig ned og modtoges af de Mænd, som havde Hold i RaketLinen. Besætningen, 6 Mand, var paa denne Maade reddede Kl. 8½. Skibet landsattes formedelst Søskade.

Efter at have læst denne Redningsvæsnets højst mærkelige Beretning maa jeg tilstaa, at jeg var velfornøjet med at have fulgt min første Indskydelse, efter at have læst det ovenfor citerede Stykke i "National-Tidende", nemlig at jeg Dagen efter gik op i Indenrigsministeriet for hos rette

vedkommende at forespørge, om Ministeriet (der var da forløbet én Maaned efter Strandingen) havde modtaget nogen officiel Meddelelse om denne, og Svaret lød da Nej! Jeg anmodede da ærbødigst Ministeriet om at undersøge Begivenheden, og Resultatet af Undersøgelsen blev en Redningsmedaille til Fyrmesteren.

En fransk Medaille af lignende Art blev han benaadet med af den franske Republik, da den ene af de reddede Personer var en fransk Skibsdreng; men efter hvis Indstilling véd jeg ikke.

Da jeg første Gang efter Skonnerten "Mathilde"s Stranding talte med Fyrmesteren her i København, fik jeg efter Anmodning følgende nærmere Oplysninger: Da han styrtede sig ud i Brændingen havde han en Line fastgjort om Livet, med et Stykke af dennes ene Tamp i Forhaand, mens Linens anden Tamp fastholdtes af Folk i Land. Da han naede Vraget, ført noget ud af en tilbagegaaende Bølge og derefter arbejdede sig frem mellem Vraggodset, raabte han til de to Mænd paa Skibet, at den ene af dem skulde fire sig ned til ham; da dette var sket, surrede han vedkommende fast til sig med den nævnte Line, hvorefter Folkene paa Stranden ved Hjælp af Linen halede dem begge ind gennem Brændingen. Paa ganske samme Maade reddede Fyrmesteren den anden og sidste Mand fra Vraget; thi at én Mand, der skulde understøtte et andet udmattet og forkomment Menneske, helt ved egen Hjælp skulle have kundet arbejde sig ind til Land var udelukket.

Ære være den kække Redningsmands Minde, der bør bevares i Slægten. (Fyrmesteren blev senere for god Tjeneste i Fyrvæsnet hædret med Sølvkorset. Den 3dje Medaille han bærer er Krigsmedaillen fra 1863-64).

(side 270)

Ved Nytaarstid fik jeg Brev fra min Fætter Christian Heering, den tidligere omtalte Fyrmester paa Bovbjerg, nu i 1899 Fyrmester paa Hanstholm Fyr, hvori han blandt andet skriver:

Livligt er det just ikke herovre, men vi have det lunt inden Døre, selv om Uvejret og Havet raser nok saa galt. Den megen Ødelæggelse af Menneskeliv og Gods der finder Sted, kan dog ikke andet end gjøre Sindet trist og alvorligt til Tider, men man vænner sig jo til Alt og Følelserne sløves. Naar man ser Forholdene paa nært Hold kan det dog ikke være anderledes, end at de vaagne en Gang imellem, naar de da ikke helt ere uddøde. Jeg tænker saa tidt paa, hvorlænge det endnu skal vare før Vestkysten og dens Befolkning fremstilles i et andet og mere realistisk Lys for Offentligheden end Tilfældet er; Opinionen at vort Redningsvæsen er noget ganske udmærket og at Vestkystfiskerne er et Folk af Helte, der daglig kæmpe haardt for Tilværelsen og Udkommet, er der ingen der tør drage til Felts imod. Redningsvæsenets Materiel er godt, men Disciplin og Indøvelse efter mine Begreber meget svage Punkter, og Opsynet ved Havet findes næsten kun af Navn.

(side 286)

I et brev, dateret Hanstholm Fyr den 17. Decbr. 1897, meddeler min fætter Fyrmester Christian Heering mig, at der ikke har været hørt noget fra hans Søn Holger, f. 1876, siden han den 6. Aug.

s.A. som Matros om Bord i det norske Barkskib "Magdala", 1175 Registertons, med hvilken han havde faret i henimod 2 Aar, var afsejlet fra Port Elisabeth til Delagoabay. Han ansaa det derfor uden for al Tvivl, at Skibet forlængst var gaaet under med Mand og Mus paa denne korte Rejse, og at han var meget bedrøvet over Tabet af sin søn.

Hans Søn, der kun var 21 Aar gammel og en flink Sømand, havde i et Brev til Hjemmet fra Port Elisabeth af 1.Aug. Meddelt, at Barken var ankommen dertil "for Ordre" med en Ladning Pitchpine, efter en lang Rejse paa 123 Dage fra Ship-Island i de "Forenede Stater", samt at Skibet allerede Dagen efter at Skibet være afsejlet fra denne Havn havde 9 Fod Vand i Lasten, skønt Punpemøllen havde gaaet uafbrudt, hvorfor det vedtoges om Bord at søge Havn. Nogle Dage senere havde man dog opdaget, at den betydeligste Læk var ovenbords, hvorfor man nogenlunde fik denne tættet, og skønt Skibet endnu var betydelig læk, besluttedes det dog at fortsætte Rejsen til Port Elisabeth.

Desuden havde Sønnen meddelt, at Skibets Fører var død paa Rejsen samt at han nu kun havde 2 Maaneder tilbage af sin Tjeneste der om Bord, og at han da tænkte at lade sig afmønstre, skønt han nok kunde faa bedre Hyre, naar han vilde træde i 2den Styrmands Plads indtil Skibet kom til Europa; men at han ingen lyst havde dertil og helst vilde være fri af den gamle Kasse "Magdala" saa snart som muligt.

Herefter tør Nedskriveren af disse Linier nok slutte, at det nævnte Skib har været en ægte "Plimsol" og fuldstændig uskikket til at føre den sidste Ladning over Søen, hvorefter et samvittighedsløst Rederi, alene for Vindings Skyld, forarsagede et saa stort Tab af Menneskeliv. Barkens Besætning var 17 Mand foruden Officererne.